

20240304 Liberation Enfants de jihadistes en Syrie

https://www.liberation.fr/international/moyen-orient/enfants-de-jihadistes-en-syrie-ils-nont-rien-choisi-et-pourtant-ils-se-retrouvent-la-loin-de-leur-pays-blesses-et-gravement-malades-20240304_LGCTCYPEFFGLLPNQISZVA7M5AM/

Interview

Kinderen van jihadisten in Syrië: “Ze hebben niets gekozen en toch bevinden ze zich daar, ver van hun land, gewond en ernstig ziek”

Advocaten Marie Dosé en Matthieu Bagard vergezelden vertegenwoordigers van het United Families Collective in Syrië naar de vrouwen en kinderen van jihadisten die nog steeds niet door Frankrijk zijn gerepatrieerd. Ze waarschuwen voor hun verslechterende situatie.

Ondanks verschillende veroordelingen, met name door het VN-Comité voor de Rechten van het Kind, weigert Frankrijk de kinderen en hun moeders te repatriëren die nog steeds worden vastgehouden in de kampen voor families van jihadisten van Islamitische Staat in het noordoosten van Syrië. Voor het eerst gingen advocaat Marie Dosé en de co-voorzitter van de vereniging Advocaten Zonder Grenzen Matthieu Bagard met vertegenwoordigers van het United Families Collective naar dat van Roj en naar het centrum van Orkech, waar minstens vier Franse tieners zitten. Volgens onze informatie hebben agenten van de DGSI deze vier Fransen twee keer ondervraagd, de laatste keer in januari 2023. Ze verzekerden hen vervolgens dat ze zouden worden gerepatrieerd.

Wat is de humanitaire situatie in het Roj-kamp?

Marie Dosé: Er zijn nog iets meer dan honderd Franse kinderen en ongeveer veertig moeders over. Het Roj-kamp is vuil, stof en tenten zover het oog reikt. Niks anders.

Matthieu Bagard: En er is al meer dan een maand geen elektriciteit vanwege Turkse bombardementen. De humanitaire situatie is catastrofaal.

In welke toestand verkeren de kinderen? Vragen ze om terug te keren naar Frankrijk?

M.D.: De kinderen hebben ons geen moment verlaten, en het was geen rocket science om te zien wat een ongelooflijke aantrekkingskracht we op hen hadden, in een dagelijks leven verstoken van werkelijk alles. Ze stellen veel vragen over Frankrijk, over hun gerepatrieerde vrienden, over onze manier van leven. Het was erg ingewikkeld om ze achter te laten...

M.B.: Ze waren erg blij, blij om eindelijk Fransen te ontmoeten. Hun moeders lieten ons urenlang vrijuit met ze praten. Aan de andere kant zijn de meeste dun en zichtbaar gebrekkig. Sommigen hebben dringend behandeling nodig, vooral tandheelkundige zorg.

Zijn er nog wezen in het kamp?

M.D.: Voor zover wij weten is er slechts één weeskind niet gerepatrieerd. Zijn grootmoeder, die ook in het kamp woont, wil niet dat hij dat is.

Is het waar, zoals de Franse regering beweert, dat de nog aanwezige moeders weigeren terug te keren naar Frankrijk? Hoe worden ze gerechtvaardigd?

M.D.: Het was een van mijn grootste verrassingen tijdens deze missie: het welkom dat deze vrouwen ons gaven. We hebben ze natuurlijk niet allemaal gezien, maar veel van hen hebben we wel gesproken. Ik verwachtte wantrouwen en zelfs vijandigheid, maar dat was helemaal niet het geval.

M.B.: We waren ervan overtuigd dat hun weigering om met hun kinderen te worden gerepatrieerd, werd ingegeven door hun ideologie. In werkelijkheid zijn ze vooral bang om terug te keren naar Frankrijk, en wel om verschillende redenen: het vooruitzicht gescheiden te worden van hun kinderen nadat ze al die jaren vierentwintig uur per dag bij hen hebben geleefd, de gevangenisstraffen die uiteraard heel zwaar zijn wacht op hen. Ten slotte het feit dat de zorg voor hun kinderen in tehuizen of pleeggezinnen zou plaatsvinden, en niet in hun eigen gezin. Het zijn al deze factoren die hen, in verschillende mate, tegenhouden.

M.D.: En als we hen uitleggen dat er geen andere oplossing is, begrijpen ze het perfect, maar kunnen ze niet echt tot een besluit komen.

Je ontmoette vier Franse minderjarigen die gevangen zaten in het jongerencentrum Orkech. Hoe zijn zij daar gekomen?

MARYLAND. : Dit is een uitstekende keuze voor midden cursussen. Je ouders vind je na 10 of 11 jaar in Syrië. Er is geen reden om je zorgen te maken over de huidige situatie, en het resultaat is dat ze terugwerkende kracht hebben, op de levens van mensen, op gezinnen, op zegeningen en op graven.

M.B.: Dit is de eerste stap in de uitvoering van de noodprocedure, het resultaat van verwondingen en lichaamsafdrucken, en het resultaat van snelle genezing. De spieren zijn geatrofieerd en de verwondingen zijn nu zichtbaar. Hij is werkelijk een betreurenswaardige zoon. Frankrijk kan ze daar niet langer laten.

MARYLAND. : Alle vier eisen zo snel mogelijk repatriëring. De familie van een van deze jonge Fransen is al zo geweest, maar niet lui. Waarvoor? Waarom ben je lui om je ouders te laten betalen voor hun keuze? Voltooi gewoon de overgave.

M.B.: De Franse autoriteiten weten heel goed waar ze zich bevinden en in welke toestand ze zijn. Dit was echt het moeilijkste moment van onze missie.

Heeft u contact met hun familie?

MARYLAND. : Een van hen, ernstig gewond, heeft geen familie meer in Syrië: zijn moeder stierf in het Al-Hol-kamp. Ik waardeer uw huidige interesse in Frankrijk, maar over zes jaar wordt u binnenkort geboren.

M.B.: Degene wiens familie is gerepatrieerd, weet ook niets meer van hen. Hetzelfde, momenteel gevangen, neger me of wees gelukkig. Degenen van wie de familie in het Roj-kamp zit, kunnen hen elke twee maanden vier of vijf minuten bellen.

Frankrijk is herhaaldelijk veroordeeld vanwege zijn weigering om vrouwen en minderjarigen die in Syrië zijn vastgehouden, te repatriëren. Hoe denk je dat ze zichzelf in deze kwestie buiten de lijn blijft houden?

MARYLAND. : Onlangs heeft het Comité tegen Foltering van de Vakbonden van de Verenigde Naties opnieuw, en voor de tweede keer, Frankrijk in deze kwestie uitgekozen. Het komt vaak voor dat velen, jong en oud, zich aangetrokken voelen tot de resultaten van het begin van 2019, aangezien de president van de republiek niet de eerste machine is die arriveert, vanwege de neiging om impopulair te worden tijdens de beslissing. Sindsdien zijn de autoriteiten blijven vastlopen, ook al zijn er oplossingen om alle kinderen en hun moeders te repatriëren, ondanks hun onwil.

M.B.: Advocaten zonder grenzen Frankrijk heeft opmerkingen gestuurd naar het Comité van Ministers van de Raad van Europa om het te wijzen op de houding van Frankrijk, dat volhardt in het niet

respecteren van het veroordelingsoordeel van het Europese Hof. Door te weigeren deze kinderen en hun moeders te repatriëren schendt ons land openlijk het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, het Verdrag van de Verenigde Naties tegen foltering en het Europees Verdrag.

Wat hebben de Koerdische autoriteiten u verteld over de niet-repatriëring van Franse staatsburgers?

M.B.: We werden, samen met vertegenwoordigers van het United Families Collective, ontvangen door de directeur Buitenlandse Zaken van Rojava. Hij is zeer bezorgd over de recente Turkse offensieven, die zich op de civiele infrastructuur hebben gericht, en heeft ons krachtig bevestigd dat hij graag ziet dat de vrouwen en kinderen die in de Roj- en Al-Hol-kampen worden vastgehouden, worden gerepatriëerd naar hun respectieve landen. En hij blijft ons natuurlijk betreuren en waarschuwen voor het gebrek aan steun van de internationale gemeenschap.

M.D.: De Koerdische autoriteiten en het management van het Orkesh-centrum vertelden ons ook dat repatriëringen zowel vanuit dit centrum als vanuit het Hourri-centrum konden worden georganiseerd. We begrepen heel goed dat de kwestie van de repatriëringen uitsluitend in de handen van Frankrijk lag: het is aan de Franse autoriteiten om deze te organiseren en uit te voeren.